

da foreliggende Lovforslag. Naar derefter det ærede Medlem vil lægge Stylden paa mig, tror jeg nok, at det er en temmelig usædvanlig Fremgangsmaade. — Hvad de Udtalelser, som ere faldne under Behandlingen af denne Sag, angaar, ere de alt for talrige til, at jeg kan overkomme at komme ind paa dem alle, desuden maa jeg give den ærede sidste Taler Ret i, at der er saa overordentlig mange Misforstaaelser i denne Sag, som jeg er overbevist om ville blive hævede, naar vi efter Behandlingen i Salen komme til at tale nærmere om Tingene. Smidlertid er der dog nogle Udtalelser af den højtærede Minister og især en Del Udtalelser af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bjosten), som jeg finder det nødvendigt at komme tilbage til, saa meget mere som der for disse Udtalelsers Bedkommende ikke, saavidt jeg har hørt, er fremkommet noget fra anden Side. Jeg noterede med Tilfredsstillelse, at den højtærede Minister, som i det hele taget under alle Omstændigheder har en fuld Forstaaelse af, hvad der her er foreslaaet, uden Hensyn til, om han billiger det eller ikke billiger det fuldt ud, som altsaa ser hele Forslagets Konstruktion og dets Rækkevidde, udtalte: „Denne Lovs første Afdeling er i Virkeligheden en Forsikrings- tvang, der paalægges, da det er givet, at Arbejdsgiverne ikke ville kunne indlade sig paa denne Forsikring uden at søge Dækning paa ny derud, at de forsikre deres Arbejdere, og det anser jeg for en god Side ved den her foreslaaede Ordning. Jeg tror, det er heldigt at komme til, at Arbejdsgiverne selv søge Forsikring der, hvor de kunne faa den, og det er altsaa overladt til dem selv, hvor de ville søge den.“ Dette altsaa, at den højtærede Minister ikke synes at staa paa det Standpunkt, at det absolut skal være en Statsanstalt, hvori der skal forsikres, og navnlig — thi det er det Punkt, som for mig har været det afgørende i denne Sag — en Statsanstalt, hvor de industri- drivende skulde klappes sammen og høre solidarisk sammen, som slet ikke kende hinanden eller have det mindste med hinanden at gøre, og dele Skæbne med hinanden og saa endda forsikre 50,000 eller maaske 100,000 Arbejdere, som de slet ikke have noget at gøre med — thi det vil jeg sige til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, at det er ikke alene det, at de skulle betale kollektivt for deres egne Arbejdere, men tillige det, at de skulle betale for mange andre Menneskers Arbejdere, som de slet ikke have noget at gøre med, som jeg opponerer imod — at den højtærede Minister i denne Henseende indtager en anden Stilling end Re-

geringens Repræsentant tidligere har gjort, det bemærker jeg med Glæde, thi jeg er overbevist om, at der ikke kommer andet end Fortræd ud af en Ordning af den i sin Tid foreslaaede Bestaffenhed. Den højtærede Minister spurgte dernæst: Hvem er de berettigede? Jeg tror ikke, at man har været heldig — udtalte han — i sin Affattelse af Bestemmelsen derom, naar man siger, at det skal være Arbejdere, der oppebære Løn for legemligt Arbejde, og som komme til Stade ved bestemte Ulykker. Uagtet vi — Berg og jeg — have gjort os megen Umage med Formuleringen — der har været mere end een juridisk Professor med til Hjælp i sin Tid for at udtrykke disse 8—10 Ord — skal jeg ikke beskrive Muligheden af, at man maaske kunde finde endnu mere koncise Udtryk. Men jeg vil henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, om de Udtryk ere mere eller mindre tydelige end Udtryk, som i sin Tid bleve brugte i den Lov, som bl. a. det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds saa varmt har taget sig af. I det saakaldte Regeringsforslag — thi det er med Urette, at det er betegnet saaledes, thi det afviger meget fra det Forslag, der i 1888 forelagdes af Regeringen, og endnu mere fra det Forslag, der i sin Tid kom fra Arbejderkommissionens Haand — er der indbefattet efter § 1: „Ubemidlede Arbejdere, Husmænd, næringsdrivende, lavt lønnede Bestillingsmænd og andre med de nævnte i økonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder ere forsikrede, naar de arbejde i Vandbrug, Havebrug og Skovbrug af enhver Art, derunder Mergel eller Sand- og Grusgravning, sædvanlig Torvefær samt Kreaturgræsning; endvidere de samme Personer i alle farlige Virksomheder, der udføres ved Hjælp af Maskiner, der bevæges ved Vind, Vand, Damp, Electricitet, dyrskraft eller paa anden lignende Maade, fremdeles Arbejdere eller Haandværkere, med hvis Virksomhed der er forbundet særlig Fare, saasom Husbygning, Skibsbygning og andre Sag, der i omhandlede Henseende ere væsentlig ligestillede med de nævnte, som Brøndgravning“ og endelig, for ikke at gaa videre i den Opregning, „lignende Virksomheder“ som Spedition, Løsning etc. Jeg vil spørge — nej, jeg vil ikke spørge, men jeg vil udtale, at med den Lov i Haand vilde der gaa hundredetusinde Borgere om i Danmark, som absolut ikke kunne komme til Rundskaab om, og som aldeles ikke vilde vide, om de ere under Forsikring eller ikke. Og paa samme Maade vilde Arbejdsgiverne gaa om og vel vide, at de skulle betale, hvad det kom